

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci **žalobkyně: O. G.**, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně č. j. 56 Az 32/2005 - 21 ze dne 27. 9. 2005,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala dne 4. 11. 2005 kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Brně č. j. 56 Az 32/2005 - 21 ze dne 27. 9. 2005, kterým bylo odmítnuto její podání ze dne 23. 3. 2005, označené jako žaloba, směřující proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 273/VL - 10 - ZA07 - 2005 ze dne 10. 3. 2005 o zamítnutí stěžovatelčiny žádosti o udělení azylu jako zjevně nedůvodné.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda kasační stížnost je podána osobou oprávněnou a zda je podána včas. Stěžovatelka byla účastníkem řízení, z něhož napadený rozsudek vzešel (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), a kasační stížnost je tak podána osobou oprávněnou. Pokud jde o otázku, zda byla kasační stížnost podána včas, pak podle § 106 odstavce 2 věty první s. ř. s. musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle věty poslední téhož ustanovení nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout.

Z obsahu soudního spisu vyplývá, že stěžovatelce bylo napadené usnesení doručováno na adresu „Z. u B., H. 214“. Z doručenky vyplývá, že přestože se stěžovatelka na této adrese zdržovala, nebyla zastížena a zásilka obsahující napadené usnesení byla dne 6. 10. 2005 uložena. Během úložní doby si ji stěžovatelka nevyzvedla. Učinila tak až 3. 11. 2005 osobně u krajského soudu.

Musí-li být kasační stížnost podle § 106 odst. 2 s. ř. s. podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje, pak lhůta pro její podání uplynula dne 24. 10. 2005, neboť fikce doručení podávaná z § 50c odst. 4 občanského soudního řádu

ve znění účinném od 1. 1. 2005 za použití § 42 odst. 5 s. ř. s. nastala dne 9. 10. 2005 (resp. 10. 10. 2005 v pondělí). Faktické převzetí napadeného usnesení stěžovatelkou dne 3. 11. 2005 na tom ničeho nemění. Byla-li tedy kasační stížnost podána až dne 4. 11. 2005, stalo se tak po zákonem stanovené lhůtě, jejíž zmeškání nelze prominout, a byla tak podána opožděně.

Ze shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud postupoval podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. a kasační stížnost odmítl, aniž by se mohl zabývat návrhem na přiznání jejího odkladného účinku a aniž bylo třeba odstraňovat nedostatek podmínky řízení spočívající v absenci právního zastoupení v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Byl-li návrh na zahájení řízení, jímž je v tomto případě kasační stížnost, odmítnut, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. dubna 2006

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu